

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Olgou Stránskou v právní věci žalobce: **M. M.**, nar. , státní příslušnost Ukrajina, t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců B., zastoupen Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Janáčkovo nábřeží 84, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2015, č. j. OAM-57/LE-BE02-BE02-PS-2015, o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2015, č. j. OAM-57/LE-BE02-BE02-PS-2015, **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 27. 4. 2015 se žalobce (zastoupený dle plné moci advokátem) domáhal u Krajského soudu v Praze zrušení výše citovaného rozhodnutí žalovaného, jímž mu byla podle § 46a odst. 1 písm. c) a § 46a odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) uložena povinnost setrvat v Zařízení pro zajištění cizinců v B. (dále jen „ZZC“) až do vycestování, maximálně však do 28. 7. 2015.

V žalobě zástupce žalobce pouze uvedl, že převzal právní zastoupení žalobce dne 25. 4. 2015, do dne podání žaloby se neseznámil s obsahem správního spisu a že žaloba bude doplněna poté, co si prostuduje správní a trestní spis. Uvedl, že z opatrnosti podává blanketní žalobu a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žádné doplnění žaloby však následně soud neobdržel.

Pravomocné rozhodnutí správního orgánu přezkoumává soud v řízení podle zvláštních ustanovení o řízení zakotvených v dílu prvním, hlavy druhé, části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pouze v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. plyne, že žalobce je povinen tvrdit, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti a z tohoto důvodu se může domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat náležitosti vyplývající závazně z ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., přičemž k jejím základním náležitostem, nezbytným pro vymezení přezkumné činnosti soudu, patří žalobní body, z nichž musí patrně, z jakých skutkových a

právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Ze žalobních bodů přitom musí být zřejmé důvody žalobceva přesvědčení, že napadené správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního, a toto jeho tvrzení musí být náležitě odůvodněno (srovnej např. rozhodnutí NSS sp. zn. 2 Azs 92/2005).

Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Jinou lhůtu však stanoví zákon o azylu v ustanovení § 46a odst. 4 zákona o azylu, podle něhož lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců podat ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Z výše uvedeného vyplývá, že přezkumné řízení vedené soudem podle dílu prvního, hlavy druhé, části třetí s. ř. s. je zcela ovládáno dispoziční zásadou, jejímž výrazem je skutečnost, že přezkumná pravomoc soudu se pohybuje výlučně v intencích tvrzení uvedených v podané žalobě. Soud v přezkumném řízení je vázán žalobními body, přičemž není povinen, ale ani oprávněn, dovozovat za žalobce jakákoliv tvrzení, což platí, zejména pokud jde o rozsah napadení správního rozhodnutí, vymezení namítaných důvodů jeho nezákonnosti a odůvodnění v žalobě uváděných tvrzení.

Podání žalobce ze dne 27. 4. 2015 postrádá zcela základní náležitosti žaloby vymezené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť žalobce neuvedl žádné důvody, pro které by napadené rozhodnutí mělo být nezákonné. Bez doplnění žaloby ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. není možno o věci dále jednat, neboť jak bylo výše uvedeno, podání učiněné u soudu v zákonné lhůtě pro podání žaloby postrádá jakékoliv tvrzení důvodů nezákonnosti a neobsahuje žádnou právní argumentaci.

Jestliže tedy z obsahu podání žalobce ze dne 27. 4. 2015 není zřejmé, jaké jsou důvody nezákonnosti, jaké ustanovení obecně závazného právního předpisu mělo být napadeným rozhodnutím žalovaného porušeno, jde o vadu podání, která brání meritornímu přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí v mezích vytčených žalobních bodů.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný a nelze proto v řízení pokračovat.

Ve smyslu tohoto ustanovení je nedostatkem podmínky řízení o přezkoumání rozhodnutí veřejnoprávní povahy skutečnost, že podání žalobce ze dne 27. 4. 2015 postrádá náležitosti žaloby uvedené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto pro postup soudu podle dílu prvního, hlavy druhé, části třetí s. ř. s. (§ 65 odst. 1 a následující s. ř. s.) nejsou splněny podmínky řízení. Současně se jedná o již neodstranitelný nedostatek, neboť odstraňovat vady žaloby v tomto případě již nelze s ohledem na lhůtu uvedenou v § 72 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 46a odst. 4 zákona o azylu, a to s ohledem na uplynutí lhůty pro podání žaloby, která uplynula dne 30. 4. 2015, neboť rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci 31. 3. 2015. Za tohoto stavu by bylo případné poučení soudu s výzvou k odstranění vad žaloby ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. úkonem zcela nadbytečným. K případně dodatečně uplatněným argumentům by soud již nemohl

přihlížet, a to pro marné uplynutí zákonné lhůty stanovené pro rozšíření žaloby podle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. (srovnej např. rozhodnutí NSS sp. zn. 4 Azs 3/2004).

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo, než podání žalobce ze dne 27. 4. 2015 odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. května 2015

Olga Stránská, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Alena Lébllová